

Lekce 11

Porozumět duchovní autoritě

V této lekci se budeme zabývat tím, co je v mnoha evangelikálních církvích známo jako „duchovní autorita“. Některé církve nakládají s duchovní autoritou dobře, zatímco jiné ne. Když se v církvích toto důležité téma neučí nebo se o něm nediskutuje, někteří křesťané zůstávají v nevědomosti a mohou si vytvořit návyky a postoje, které posléze brání jejich osobnímu růstu i růstu jejich církve.

OSNOVA

Typy autorit
Definice duchovní autority
Podřídít se duchovní autoritě
Vzpouira proti duchovní autoritě
Jak podpořit svou církev

CÍLE

1. Popsat druhy autorit.
2. Definovat duchovní autoritu.
3. Vysvětlit, co znamená podřídít se duchovní autoritě.
4. Probrat, co je podstatou vzpoury proti duchovním autoritám.
5. Uvést, jakými způsoby můžete podpořit svou církev a své vedoucí.

Typy autorit

Cíl 1: Popiš, jaké máme druhy autorit.

Autorita je v našich životech velice reálná. Každý z nás se denně musí podřizovat nějaké autoritě. Definujme si zde pět druhů autority, které jsou nám všem známy.

První je Boží autorita. Bůh nám dal svobodnou vůli a velký prostor k rozhodování, kterou cestou chceme jít. I přesto je Bůh naší nejvyšší autoritou. Bohu se budeme zpovídat ze všech svých myšlenek, slov, rozhodování a skutků. Jako křesťané jsme povoláni k naprosté oddanosti Boží autoritě. Předtím, než Ježíš vystoupil na nebesa, řekl svým učedníkům: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.“ (Matouš 28,18)

Za druhé, odborná (profesní) autorita. Profesor, který strávil mnoho let studiem určitého tématu, je odborníkem, autoritou v této oblasti. Známý fotbalista nebo atlet může být považován za autoritu v určité sportovní oblasti. Někdo jiný může začít jako umývač nádobí v restauraci, potom se stát číšníkem, kuchařem a nakonec manažerem celé restaurace. Takový člověk zná všechny oblasti své práce. Kdo je chytrý, poučí se z takových zkušeností.

Za třetí, nelegitimní autorita, která je získána skrze nátlak, diktaturu, zneužívání a manipulaci. Knihy jsou plné příkladů o tyranech a diktátorech, kteří získali moc bezcharakterními metodami a jejichž panování bylo kruté a nespravedlivé. Křesťané, kteří dnes žijí v takové zemi, často trpí tímto bezbožným chováním svých vůdců. Apoštol Petr píše: „... Trpíte-li ovšem kvůli dobrým činům, je to před Bohem vzácné.“ (1. Petrův 2,20; B21) Než budeš číst dále, přečti si verš 1. Petrův 3,13–17.

Za čtvrté, delegovaná autorita. Majitel obchodu může například pověřit svého zaměstnance, aby dohlížel na nově přijaté pracovníky. Nebo pastor sboru může pověřit svého člena, aby vedl pouliční evangelizaci nebo službu dětem. Taková autorita nám může být buď dána, nebo se jí budeme muset podříditi.

Za páté je to svěřená (legitimní) autorita. Příkladem této autority jsou policie a úředníci. Společnost jim dala autoritu, aby chránili její obyvatele, dodržování zákonů a usilovali o blaho lidí. Taková autorita není jistě bez chyby, ale Nový zákon nám jasně říká, že bychom se měli těmto civilním autoritám podřizovat, pokud tím nepřestupujeme Boží vyšší morální zákon. Než budeš číst dále, podívej se prosím na verš Římanům 13,1-7 a 1. Petrův 13–17.

Definice duchovní autority

Cíl 2: Definuj duchovní autoritu.

Z křesťanského pohledu odpovídá duchovní autorita autoritě a službám, které Bůh ustanovil v církvi, v těle Kristově. V listu Efezským 4,11–13 Pavel píše: „To on rozdal své dary – apoštol, proroky, evangelisty, pastýře a učitele – pro přípravu svatých k dílu služby, aby se Kristovo tělo budovalo, abychom nakonec všichni dospěli k jednotě víry a poznání Božího Syna, k dokonalému lidství, k plné míře Kristovy dospělosti.“ (B21) Těchto pět služebností zmíněných výše – apoštol, prorok, evangelista, pastor a učitel – je někdy uváděno jako úřady pěti služebností. Většina křesťanů je si blízká s pozicí pastora nebo učitele. Jsi-li křesťan, pravděpodobně už jsi potkal pastora nebo učitele. Mnoho biblických škol říká, že řecké slovo použité ve verši Efezským 4,11 naznačuje, že tyto dvě služebnosti jsou ve skutečnosti jednou – pastor-učitel. Každá církev potřebuje alespoň jednoho vedoucího, který bude vykonávat tyto služby. Bible velice jasně mluví o kvalitách a zodpovědnostech pastora-učitele. Nový zákon mluví také o pastorovi-učiteli jako o „správcí“ a „pastýři“. Přečti si verše 1. Timoteovi 3,1–7 a 1. Petrův 5,1-4. Všimni si, že pastor-učitel má specifickou funkci. Jeho úkolem je připravit Boží lid k bohoslužbě a pomoci mu růst ve víře. To neznamená, že jsou Božími oblíbenci, protože je Bůh povolal, vybavil pro tuto službu, svěřil jim zodpovědnost za výuku a kázání Božího slova a péči a vedení dalších věřících. Autorita, kterou tito vedoucí mají, je jim svěřena Ježíšem, nikoli lidmi. I přesto není pochyb, že trvá nějakou dobu, než členové sboru svou autoritu rozpoznají a začnou svému pastorovi a učitelům důvěřovat.

I když v mnoha zemích funguje demokratický systém velice dobře, církev, ať už celosvětová nebo místní, demokratická není. A to může některé šokovat. Neznamená to ovšem, že křesťané nemohou vyjádřit svůj názor nebo se nemohou pokusit o pozitivní změnu ve své církvi. Právě naopak, je to vítané. Ani to neznamená, že Bůh mluví pouze k pastorovi a skrze něho. Bůh mluví k srdci všech, kdo mu jsou oddáni. Ani se tím nemyslí, že pouze pastoři nebo učitelé mohou být zapojeni ve službě. Pravdou je, že všichni věřící by měli být aktivní ve své službě Bohu, měli by využívat své talenty, schopnosti a zdroje. Když říkáme, že církev není demokratickou, myslíme

tím, že jejím vedoucím je Bůh, který dosazuje lidi do služebností tak, aby mohl konat své dílo. Tito vedoucí zase slouží a pracují s věřícími lidmi, aby uskutečnili Boží záměry a plány.

Je velice důležité porozumět, že každá církev má svou vizi a plán, který zjevil Bůh pastorovi a vedoucímu týmu církve. Ti se důkladně modlí, diskutují nad zjevenou vizí, aby se ujistili, že správně slyšeli Boží hlas; poté se tuto vizi snaží naplnit. Duchovní autority, jako je pastor-učitel, nesou zodpovědnost za kázání Božího slova, napravování nesprávného učení, napomínání, je-li potřeba, a pomáhání těm, kteří odpadli a potřebují uzdravení. Přečti si verše 2. Timoteovi 4,1-5.

Podřídít se duchovní autoritě

Cíl 3: Vysvětlí, co znamená podřídít se duchovní autoritě.

List Židům 13,17 křesťanům říká: „Poslouchejte ty, kteří vás vedou, a podřizujte se jim, protože oni bdí nad vámi a budou se za vás zodpovídat. Kéž to mohou činit s radostí, a ne s nářkem; to by vám nebylo na prospěch.“ Co přesně pro křesťana znamená podřídít se duchovním autoritám? Může nám pomoci, když si definujeme, co to neznamená. Podřídít se duchovním autoritám kupříkladu neznamená, že věřící se stane otrokem a bude bezmyšlenkovitě plnit všechny příkazy. Žádný pastor-učitel by toto nikdy neměl vyžadovat. Pokud to ovšem vyžadují, je to jasná známka toho, že jsou nevyrovnaní a jejich postoje v pozici vedoucího nejsou správné. Podřícení duchovním autoritám také neznamená, že přijmeme absolutně všechno, co je nám řečeno. Každý věřící je zodpovědný za vlastní zhodnocení toho, co mu bylo řečeno, a za dodržování standardů Bible. V žádném případě by ses neměl chovat v rozporu s Božími principy zjevenými v Bibli, nehledě na to, kdo tě k tomu navádí.

Pravá podřícenost je především postojem srdce. Vychází z pokory. Poddajný člověk chápe, že je závislý na Bohu a na ostatních lidech. Poddajný člověk chápe, že Bohem dosazení vedoucí mají užitečný vhled a moudrost, kterou mohou sdílet. Když věřící chápou, že potřebují vedoucí a ostatní věřící, jsou na dobré cestě dosáhnout svého plného potenciálu. Poddajnost je také otázkou chování. Pokorný člověk projevuje respekt autoritám, uznává jejich místo ve službě i povolání od Boha, pečlivě zvažuje jejich rady, napomenutí, doporučení a žádosti. Vycházení s duchovními autoritami by nemělo jít

přes sílu ani z donucení. Věřící by měli spolupracovat se svými vedoucími s radostí. I přesto, že věřím, že mnoho lidí se chová ke svým vedoucím zdvořile a jsou za ně vděční, vím, že pro některé lidi není toto učení zrovna lehké.

Zde je pár obecných důvodů jejich neochoty:

Za prvé, někteří nejsou ochotni podřídit se jakékoli autoritě. Ve svém mládí byli pravděpodobně rebely a přenesli si tyto postoje a chování do své dospělosti. Tyto postoje jsou nebiblické, nezdravé a škodí vztahům s druhými lidmi. Takoví lidé se musí nejprve podřídit Bohu a poprosit ho, aby změnil jejich srdce.

Za druhé, někteří lidé jsou zraněni bezcharakterními vedoucími v církvi a nyní nedůvěřují nikomu jinému ve vedoucí pozici církve. I když většina znovuzrozených a duchem naplněných vedoucích upřímně miluje Boha, touží mu sloužit a chce jen to nejlepší pro svou církev, jsou to koneckonců jen omylní lidé. Někdy prostě chybují. Čas od času se někdo dopustí vážného hříchu, velice tím zraní věřící a potupí Boha. Jiní mohou využívat své pozice a vlivu k prosazení svých vlastních zájmů, dopouštět se dogmatických chyb, zacházet do extrémů a podporovat nebiblické praktiky a učení. Mohou hladovět po moci, pokoušet se potlačit jakoukoli kritiku a vládnout shromáždění jako diktátoři. Lidem, kteří byli zraněni takovým bezcharakterním vedoucím, by mohlo pomoci poradenství. Poradenství pomáhá uzdravovat takové rány a vypořádat se se zahořkostí a vztekem. Zranění lidé potřebují soucit, porozumění a pomoc, najít milující církev a pastora, kterému by důvěřovali.

Za třetí, někteří lidé se domnívají, že když nesouhlasí s vedoucím církve, v určitých záležitostech je přijatelné, když jsou vždy proti němu. Řeknou například pastorevi: „Máš autoritu jen do té doby, pokud s tebou souhlasím. Pokud s tebou nesouhlasím, tvá autorita se vytrácí.“ Takovým lidem je potřeba ukázat mylnost jejich pozice. Bible nás neučí, že všichni v církvi budou vždy souhlasit se vším. Učí nás však, že se věřící musí navzájem milovat, usilovat o pokoj, odpouštět a snažit se o harmonii Kristova těla.

Za čtvrté, někteří lidé nemohou snést úspěch a uznání, které jejich vedoucí získali. Jde o žárlivost, kterou Boží slovo odsuzuje. Apoštol Pavel píše: „Skutky lidské svévole jsou zřejmé: necudnost, nečistota ... žárlivost.“ (Galatským 5,19–20)

Za páté, někteří lidé nerespektují duchovní autority kvůli jejich věku, rase, vzdělání nebo jiným věcem. I to je nebiblické. V listu Galatským 3,26–28 se píše: „Všichni jste se vírou v Krista Ježíše stali Božími dětmi. Všichni, kdo jste pokřtěni do Krista, jste se do Krista oblékli. Nejde už o to, kdo je Žid nebo Řek, otrok nebo svobodný, muž nebo žena – všichni jste jedno v Kristu Ježíši.“ (B21)

Za šesté, někteří lidé jsou prostě na Boha nazlobení. Obviňují Boha za všechny bolestivé situace, kterými prošli. Obviňují Boha dokonce i za následky svých vlastních hloupých rozhodnutí. I když takoví lidé často najdou cestu zpět do církve a jsou uzdraveni, může být pro ně čas od času těžké ocenit duchovní autoritu pastorů a učitelů a důvěřovat jí.

Za sedmé, jsou to ti, kteří jsou přehnaně pyšní. Myslí si, že jsou duchovněji, spravedlivěji a moudřejší než jejich vedoucí. Je jistě žádoucí, aby všichni věřící měli bohatý duchovní život, znali dobře Bibli, žili příkladný a zbožný život a byli moudří. Pravá pokora brání křesťanům před chvástáním se vlastními úspěchy a snižováním druhých lidí. Lidé, kteří jsou přehnaně pyšní a kritizují své vedoucí za jejich slabosti, nežijí Boží láskou a zapomínají, že tito vedoucí byli povoláni Bohem. A navíc, každý v církvi, vedoucí nevyjímaje, duchovně stále roste.

Za osmé, někteří lidé v církvi nejsou skutečně znovuzrozeni. I když se sem tam chovají jako věřící, častěji ukazují svůj světský postoj a chování, které s sebou nese neúctu a lhostejnost k vedoucím.

Vzpouora proti duchovní autoritě

Cíl 4: Diskutujte, co je podstatou vzpoury proti duchovním autoritám.

Náš hříšný svět je plný vzpoury. Vězení jsou plná mužů i žen, kteří překročili zákony své země nebo zákony Boží. Většina z nich nepředpokládá, že budou potrestáni. Domnívají se, že jsou chytřejší než ostatní. Bible nás varuje: „Pokud se tak nezachováte, hle, zhřešíte proti Hospodinu, a vězte, že váš trest si vás najde.“ (B21) Nikdo se nemůže vzpírat Bohu nebo společnosti do nekonečna. Lidé, kteří hřeší proti Hospodinu a společnosti jdou z bláta do louže. Na konci svého života se stejně musí zodpovídat Bohu. List Římanům 14,10 nám říká: „Všichni přece staneme na soudu před Božím trůnem.“ (B21)

Žel i v církvi můžeme nalézt mnoho forem vzpoury. Věřící, který nezůstává blízko Bohu skrze modlitbu, studium Bible, chválu a společenství s ostatními věřícími, se může jednoduše zaplést do hříšných věcí světa. Nebo si může chovat vůči někomu neodpuštění a způsobit si tím zahořklost své duše. Takový věřící může pěstovat s dalšími vedoucími své církve negativní postoje k pastorovi, kvůli zklamání a vystrážlivění, kterým církev prochází. Věřící může začít zcela bez důvodu pomlouvat nebo záludně kritizovat ostatní věřící a vedoucí. Když ho nikdo nezastaví, může to způsobit velkou bolest v místní církvi i v životech jejích vedoucích, a zabránit tím efektivitě celého sboru.

Starý zákon zaznamenává příběh o tom, jak Mojžíš vyvedl Izraelity z egyptského otroctví. Tento příběh plný zázraků tím ovšem nekončí. Bůh si použil Mojžíše, aby vedl Izraelity po čtyřicet let po poušti a Bůh je tak mohl připravit na vejtití do zaslíbené země. Mojžíš nebyl pouze jejich prorokem, ale také pastýřem a pastorem. Izraelité mnohokrát ztratili trpělivost, začali se chovat hříšně a zahrnuli Mojžíše a jeho bratra Árona nespravedlivou kritikou a stěžováním. Všimni si, jak Mojžíš odpověděl, když se jednou Izraelité rozzlobili a začali kritizovat vše, co Mojžíš s Áronem dělali. Mojžíš řekl lidem: „Co jsme my, že reptáte proti nám? ... Nereptáte proti nám, ale proti Hospodinu.“ (Exodus 16,7–8; B21)

Když se věřící úmyslně a tvrdohlavě staví proti autoritám, které Bůh do církve dosadil, staví se v podstatě proti Bohu. Toto je biblická pravda. Ježíš řekl: „Amen, amen, pravím vám, kdo přijímá toho, koho pošlu, přijímá mne. A kdo přijímá mne, přijímá toho, který mě poslal.“ (Jan 13,20) A tak kdokoli odmítá toho, koho Ježíš poslal, neodmítá jen jeho, ale Ježíše samého. To není zrovna dobrá pozice pro toho, kdo si říká křesťan. A tak je odpor proti duchovním autoritám vlastně odporem proti Bohu.

To zajisté nedává pastorům ani jiným duchovním autoritám možnost dělat a říkat, cokoli chtějí. I oni se zodpovídají Bohu a těm, kteří jsou nad nimi. Jakub píše: „Nechtějte všichni učit druhé, moji bratři: vždyť víte, že my, kteří učíme, budeme souzeni s větší přísností.“ (Jakub 3,1) Bůh od duchovních vedoucích očekává více zodpovědnosti. Žádný věřící by neměl toužit po boji s vedoucím, kterého Bůh vybral. Bible nám jasně říká, že ti, kteří bojují proti vedoucím, spadli do ďáblovy léčky. Pavel napsal Timoteovi, duchovnímu vedoucímu církve v Efezu: „A Pánův služebník nemá být hádavý, ale

ke všem přívětivý a snášenlivý a má být schopen učit a s vldností napravovat odpůrce.“ (B21) Kdo ví? Bůh je může přivést k pokání, aby poznali pravdu a probrali se z ďáblový pasti, do níž se nechali lapit, aby konali jeho vůli.

Jak podpořit svou církev

Cíl 5: Uveď, jakými způsoby můžeš podpořit svou církev a své vedoucí.

Existuje několik způsobů, jak mohou křesťané podpořit svou církev.

Za prvé je důležité, abychom byli přítomni na shromáždění a podíleli se na životě církve. List Židům 10,24–25 nám říká: „Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a k dobrým skutkům. Nezanedbávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův.“ Někteří lidé podceňují důležitost bohoslužeb. Scházení se spolu s ostatními křesťany povzbuzuje a podporuje vedoucí, kteří se připravovali a modlili, aby nám mohli sloužit. Měli bychom být aktivní a nesedět jak roboti. Můžeme se chovat přátelsky, podílet se na chválách, povzbuzovat pastora během jeho kázání.

Za druhé se musíme modlit. Je mnoho věcí, které se nám zdají přitažlivější než modlitba. Někdo miluje hraní na hudební nástroj, jiní žijí evangelizací a další mají například potěšení v pomáhání potřebným lidem. Někteří mají rádi fyzicky namáhavou práci a slouží tím Bohu. Přesto všechno nezapomínejme, že modlitba je důležitá pro každého věřícího. V listu Koloským 4,2 se píše: „V modlitbě buďte vytrvalí, zůstávejte v ní bdělí a vděční.“ (B21) Měli bychom se modlit za své vedoucí. Možná je pro tebe těžké si přiznat, že duchovní vedoucí čelí pokušením a duchovním tlakům stejně jako my. Ďábel ví, že pokud „dostane“ duchovní vedoucí nebo se mu podaří odradit je od jejich práce, bude to mít dominový efekt na zbytek celé církve. Tvá modlitba za pastory a jejich rodiny jim může nesmírně pomoci.

Za třetí, musíme blíže poznat své pastory a učitele. Z listu Efezským 4 jsme se dozvěděli, že pastoři a učitelé jsou Božím darem pro církev. Ježíš nám nezanechal budovy, peníze ani technologii. Ježíš nám zanechal lidi, které povolal a uschopnil milovat a žehnat jeho

církvi. Čím více poznáme své vedoucí, tím více jim budeme důvěřovat.

Za čtvrté, musíme si svých vedoucích vážít. Všimni si, co Pavel píše v 1. listu Timoteovi 5,17: „Starší, kteří se dobře starají o církev, si zaslouží dvojnásobné uznání, zvláště ti, kdo mají namáhavou službu kázání a vyučování.“ Bůh se ve své moudrosti rozhodl dosadit tyto duchovní vedoucí do jejich pozice v církvi. Ve světském zaměstnání je běžné, že nevěřící lidé jednají vůči svým nadřízeným útočně a nepřátelsky. Taková neúcta může směřovat proti zaměstnavateli, policii, úřadu nebo vládě. I když takové chování je dnes ve světě běžné, v Boží rodině pro ně není žádné místo.

Za páté, měli bychom sdílet zodpovědnosti za jednotlivé služby mezi sebou. Bůh nikdy nechtěl, aby celou církev obstarával jen pastor, případně hrstka lidí. Je známo, že 90 % práce v církvi dělá 10 % jejích členů. Výsledkem toho je žel osobní vyhoření vynikajících pracovníků. Když bude každý člen sboru pomáhat, sloužit a dávat, nikdo nedojde osobního vyhoření. Proto buď ochotný sloužit své církvi. „Víte, že Pán odmění každého, kdo něco dobrého učiní, ať je to otrok nebo svobodný.“ (Efezským 6,8) Když objevíš své obdarování a zjistíš, že jím můžeš sloužit, přinese ti to do tvého života velkou radost.

Závěrem bych chtěl říct, že tato lekce může být trochu náročnější pro nově obrácené křesťany, kteří nejsou s tímto biblickým konceptem zatím obeznámeni. I přesto věřím, že je tato lekce důležitá pro každého věřícího. Modlím se, aby ses stal tím, koho je radost vést, a aby ti Bůh otevřel dveře velkým věcem svého království.

VERŠE K ZAPAMATOVÁNÍ:

Exodus 16,8

Matouš 28,18

Jan 13,20

Efezským 4,11–13

1. Timoteovi 5,17

2. Timoteovi 2,24–26

2. Timoteovi 4,2

Židům 10,24–25

Židům 13,17

Jakub 3,1

TEST

Po prostudování této lekce si pozorně přečti následující otázky a zakroužkuj správné odpovědi. Každá otázka má pouze jednu správnou odpověď.

1. Mít odbornou (profesní) autoritu znamená, že

- a) můžeš využít svou moc, jak chceš, pokud tím však neubližuješ nikomu jinému.
- b) ti ji někdo jiný svěřil, abys mohl pomoci druhým lidem.
- c) lidé uznají, že máš velké znalosti nebo dovednosti v určité oblasti.

2. Duchovní autorita v této lekci se vztahuje na autoritu,

- a) kterou Bůh pověřil pastory a další vedoucí v místní církvi.
- b) křesťanů, kteří musí sdílet evangelium o Ježíši s ostatními lidmi.
- c) andělů, kteří jsou Božími posly.

3. List Efezským 4,11–13 mluví o darech, které dal Ježíš své církvi. Tyto dary zahrnují apoštoly, proroky, evangelisty, pastory a učitele.

- a) pravda
- b) lež

4. Místní církev by měla mít demokratický systém.

- a) pravda
- b) lež

5. Bůh dal pastorům autoritu, aby s církví naplňovali Boží vizi, kázali Boží slovo, napravovali falešné učení a pomáhali věřícím.

- a) pravda
- b) lež

6. Podřízení Boží autoritě podle této lekce znamená:

- a) dělat vše, co ti pastor řekne, i když to nedává žádný smysl a je to v rozporu s Biblií.
- b) respektovat své vedoucí.
- c) podniknout pouť do posvátného místa a políbit ruku duchovnímu vedoucímu.

7. Která z níže uvedených odpovědí nepopisuje důvod, proč někteří věřící nerespektují duchovní autority?

- a) Někteří lidé jsou zraněni bezcharakterními vedoucími.
- b) Někteří lidé se odmítají poddat jakékoliv autoritě.
- c) Někteří si myslí, že je přijatelné stát proti vedoucím v jakémkoli případě jenom proto, že spolu nesouhlasili v některých minulých otázkách.
- d) Někteří lidé si myslí, že kdyby se podřídili pastorům a dalším vedoucím církve, byla by pro ně jejich práce příliš jednoduchá.

8. Co nás příběh o Mojžíšovi, který čelil rozzlobeným Izraelitům, učí o reptání proti duchovním autoritám?

- a) Reptání proti Božím služebníkům je nezbytné a Bůh to schvaluje.
- b) Reptání proti Božím služebníkům se rovná reptání proti Bohu.
- c) Reptání proti Božím služebníkům je formou protestu, který Bůh podporuje.
- d) Reptání je přirozené lidské chování, které Bůh akceptuje.

9. Který z následujících způsobů není způsobem, jak podpořit svou církev?

- a) Chodit na společná schromáždění a podílet se na životě církve.
- b) Sdílet zodpovědnosti církve.
- c) Vážít si svých vedoucích.
- d) Poslat anonymní dopis svým vedoucím, ve kterém bude napsáno, co všechno dělají špatně.

10. Téma duchovní autority má pro věřícího člověka jen velmi nepatrný význam.

- a) pravda
- b) lež

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI

Poznámka: Pokud jsi odpověděl špatně, podívej se na odkaz v závorkách, který tě zavede zpět do dané lekce.

1. c (11.1)
2. a (11.2)
3. a (11.2)
4. b (11.2)
5. a (11.2)
6. b (11.3)
7. d (11.3)
8. b (11.4)
9. d (11.5)
10. b (11.5)

O AUTOROVI LEKCE

Joe Szabo je misionář, je ženatý a má tři děti. Nyní pracuje na Global University's Center pro evangelizaci a učednictví. Věnoval se zakládání církví a v letech 1991 – 2004 byl učitelem ve Španělsku. Předtím, než se stal misionářem, byl pastorem ve Spojených státech.